

Om Lofotfiskeriet

Mar 1871.

Under 16 September er for Hs. Maj. Kongen forelagt nedenstaaende Indberetning fra Opjynschefen ved Lofotfiskeriet, Kapteinaltinent Olsen, om Lofotfiskeriet i 1871.

Følge det mig i min Instrux givne Paalæg har jeg herved den Ære at afgive samlet Beretning om dette Aars Lofotfiskes Gang samt om Opjynets og de extraordinære Dommeres Virksomhed under samme.

Ligesom i 1869 var det ogsaa forrige Aar Tilfældet, at østlig Vind og mildt samt ualmindelig roligt Veir var fremherskende i Aarets sidste Uger. Efter Midten af Januar indtraadte en temmelig streng Kulde, som vedvarede til henimod Slutningen af Februar. Men fra denne Tid herstede ganske ualmindelig vedholdende Stormveir fra Syd og Sydvest, der i væsentlig Grad hindrede Fiskeriets Drift, saaledes at det kunns fjelden lod sig gjøre flere Dage efter hinanden at komme paa Søen til Sætning og Trætning af Redskaber. Gamle Fiskere, der i Aarvækker havde drevet Lofotfisket, kunde ikke erindre en saa ualmindelig og uafbrudt vethaard Vinter som denne.

Som almindeligvis pleier at være Tilfældet havde Etrecien mod forrige Aars Slutning jagt ind under Lofotens Røstfærkning, og den formærkedes da paa mange Steder langs samme. Mellem Jul og Nytaar fiskeedes ved Balsstad den saakaldte Opsigfisk, men det var først i Begyndelsen af Januar, at den egentlige Vintertorff i nogen større Mængde stødte under Land. Allerede 2den Januar begyndte Hjemfolket i de vestlige Fiskevær at sætte Liner og den 3die naaedes ved Sund en Fangst af 120 Fisk pr. Baad. Den 10de gjordes af et Par Baade ved Balsstad en Fangst af 200 a 250 Fisk. Noget Dage ud i Januar formærkedes Fisk ved Svoldvær og i Ofnæsffjorden; dog i ganske ringe

Mængde. Noget senere fik man ogsaa ved Brettesnæs og i Raafjundet enkelte Fisk; til det sidstnævnte Sted antoges dog Skreen kun at have søgt ind efter Sild, som formærkedes at være tilfiede i Sundet.

Hvad der af Hjemfolkene blev fiske, førend den fremmede Almue i større Mængde begyndte at indfinde sig i Distriktet, var imidlertid ganske ubetydeligt. Som sædvanligt havde nemlig Mange begivet sig til Silbfjordene for at forskaffe sig Agafild og i Regelen var det først ved Nøtt-aarsstider, de vendte tilbage. For dem, som fiske i Henningsvær, kunde Udbyttet indtil 20de Januar anslaaes til $\frac{1}{2}$ Tønde Leber pr. Mand. I første Halvdel af Januar fiske Hjemfolkene godt ogsaa ved Vaagen, men i sidste Halvdel af Maanedens blev Fisket meget smaat.

Med Midten af Januar begyndte den fremmede Almue at indfinde sig, navnlig var det Fiskere fra de Lofoten nærmest liggende Distrikter, som saa tidlig søgte til Fisket. Ved Januar Maanedens Udgang, da omtrent en Trediedel af Almuen var fremkommet, havde der til Strækningen østenfor Henningsvær kun søgt ca. 200 Vaade. Den 20de Januar var til Stamfjund ankommet 90, til Stene 34 og til Ure 70 Vaade, og ved Maanedens Slutning respektive 250, 70 og 130 Vaade. Til Balsfud og de vestenfor samme liggende Vær var da ankommet den Almue, som i Almindelighed pleier at søge dertil. De fleste Vaade kom i Ugen mellem 29de Januar og 4de Februar, da Veiret var godt. Først ved Midten af Februar kunde Almuen siges at være samlet, thi den fremmede Fiskere enkeltvis ogsaa indfandt sig endnu senere.

I sidste Halvdel af Januar havde endel Kjøbefarter indfundet sig, navnlig Jaadanne, som ikke havde faaet Fast ved Silbfjorden og derfor vare gaaede derfra direkte til Lofoten. Størsteparten kom dog ikke frem før mod Slutningen af Februar og i Begyndelsen af Marts. De fleste søgte til Henningsvær, Stamfjund og Stene.

Den 5de Februar henlaa i Skraaven 90 Baadmandstaber, hvilket Antal ved Midten af Maanedens gik op til omtrent det Dobbelte og senere efterhaanden hverligere forøgedes. Naaget flere af disse allerede tidligt søgte til Vest-

Lofoten, forblev dog et Antal af 250 Baadmandstaber nogenlunde stadig liggende i Skraaven. Tidligt i Februar Maaned formærkedes større Fiskemasje paa Eggen i Sydvest af Skraaven, hvorved gaves Haab om, at Fisket vilde slaa til saavel ved dette Vær som ved Svolve eller paa "Høla". Men dels paa Grund af det dengang ringe Antal af Fiskere og dels formædelst misligt Veir, var der indtil 13de Februar ganske ubetydeligt opfisket i Skraaven. Efter den Tid var Fangsten med Garn, saa ofte Trækning kunde foregaa, seldsye upaaklagelig, idet den indtil den 23de udgjorde fra 50 til 400, enkeltvis 600 Fisk. Fineskiftet var derimod stadig misligere, idet Fangsten med dette Redskab i Regelen dreiede sig om fra 20 til 100 Fisk. Fra 23de Februar var Garnfisket jævnt godt og tildels rigt, da enkelte Vaade fik op til 1500. Fineskiftet var fremdeles ujevnt indtil 3die April, men senere slog ogsaa dette godt og jævnt til, saa at Fangsten for det Meste var fra 100 til 300, endogsaa naar jaltet Sild benyttedes til Agn. I denne sidste Tid af Fisket, da Veiret var bedre, slog ogsaa Dvbsagnfisket godt til, idet Fangsten gik op til 200 Fisk. Ved Skraavens forlattes Fisket med jævnt og god Fangst tilgik 22de April, da de fleste Fiskere ophørte at drive Sæen, naaget Fisk i større Mængde, efter hvad der er mig berettet, fremdeles stod under Land. Det hører vistnok til Sjældenhederne, at der ved Skraaven har været fisket saa langt ud paa Vaaren som denne Vinter, og det antoges i Almindelighed, at en større Fiskemasje maa have staaet under Land udenfor Skraaven uden dog i nogen Mængde som sædvanligt at gik op paa Havstrækningen mellem Skraaven og Vaagen. Ved Midten af Marts formærkedes et nyt Indsig af Fisk, der for Størstedelen var meget fast paa Nognen.

Da man paa Ostfjorden af Skraaven gjorde meget god Fangst enkelte Sæt, ligesom man ogsaa ved Brettesnæs af og til fiske godt, nærrede man til langt ud paa Vinteren Haab om, at Fiskemassen skulde gik ind i Raafjundet; men her foresaldt dog denne Vinter intet Fiske. Den 11te April fiske af Hjemfolk ved Brettesnæs fra 150 til 200 Fisk paa Lurer og den 13de traf en enkelt

Garnbaad fuld Vast. Ogsaa her fortsattes Fisket til henimod Slutningen af April, men det var kuns meget faa Baade, som deltog deri.

Til Ostnæsffjorden søgte som sædvanligt endel Fine- og Dvbsagnfiskere, men da der mod Slutningen af Februar endnu intet Fiske var begyndt, søgte de Fleste til de vestligere Vær. Ostnæsffjordfisket mislykkedes denne Vinter aldeles, idet Fangsten kun undtagelsesvis gik op til 15 a 20 Fisk. Af nogle fra Vestlofoten tilbagekomne Hjemfolk fiske des dog ved Paastetider fra 90 til 180 Fisk paa en enkelt Finefætning.

Bed Svolveær faldt jaagodsom intet Fiske før 4de Marts, da man paa Garn fik indtil 180 og paa Fine indtil 100 Fisk, og allerede den paafølgende Soveirsdag var Fangsten atter hderst mislig. Den 24de gjorde nogle Garnbaade atter ret god Fangst. Uveir hindrede derefter Garntrækning indtil den 29de, da samtlige Redstaber bleve trukne med rig Fangst, nemlig fra 600 til 1000 paa de overflaaede og indtil 700 Fisk paa natflaaede Garn; paa Natliner var Fangsten gjennemgittlig kun 70 Fisk. Dette Fiske, der foregik paa "Høla", og hvori omtrent 120 Baade deltog, afdog allerede den paafølgende Dag, da Fangsten navnlig paa Garn var ubetydelig, og senere foresaldt jaagodsom intet Fiske ved Svolveær, saa at Udbyttet for den Almue, som havde søgt til Svolveær og forblev liggende der, blev hderst misligt.

Bed Slutningen af Januar var til Værene mellem Svolveær og Henningsvær ankommet ifkun noget over 100 Baade, hvilket Antal dog senere forøgedes, saa at der i Kabelbaag, Storvaagen og Drsvaag den meste Tid henlaa tilfammen 450 a 500 og i Orsnæs og Hopen 240 Baade. At den den 16de Marts foretagne Optælling viser et noget større Antal for de 3 forflaaede Værs Vedkommende, har sin Grund deri, at mange — især Dvbsagnbaade — sidst i Februar og først i Marts flyttede vestover. At en større Flytning til Vestlofoten ikke fandt Sted havde sin Grund dels i det stormende Veir og dels ogsaa i den Omstændighed, at Fisket ved de nævnte Vær sidst i Marts blev afskillig bedre end det tidligere havde været.

Som før anført, blev der af Hjemfolk et i første Halvdel af Januar fisket ret godt med Liner ved Kabelbaag, Storvaagen og Drsvaag, men fra Midten af Maanedens var Fisket saa ubetydeligt, naar undtages ganske enkelte Dage, at det var ikke faa Fiskere, der for ikke til Unytte at spille Agnet lod Redstaberne ligge paa Land. I sidste Halvdel af Marts og ligetil 15de April var Finefisket derimod jevnt godt. I Slutningen af Januar gjordes enkelte Prøvefæt med Garn, men Fangsten var mislig, saa at den ringe Garnalmue, som her var tilstede, ikke engang drev Søen den hele Tid. Det var først i Begyndelsen af April at Garnfisket tog Dypving og gav jevn god, til dels rig Fangst. Dvbsagnfisket var ganske ubetydeligt og hindredes ligetil Begyndelsen af April ved stormende Veir; kuns enkelte Dage som den 17de, 29de og 1te Marts gjorde Dvbsagnbaadene en Fangst af 30 til 180 Fisk. Daglinefisket blev kuns drevet af enkelte Baade i Slutningen af Marts og gav da god Fangst. Endel vestfra kommende paa Hjemreise bestemte Garnfiskere begyndte atter Fiskeriet her, ligesom flere Fartøier ankom til Storvaagen og Drsvaag for at komplettere deres Vast. Den 12te April laa saaledes endnu omtrent 160 Garnbaade og 20 Finebaade tilbage. At Fisket her slog til saa sent paa Aaret, var aldeles usædvanligt, og alle Tegne tydede paa, at Fisk i større Mængde endnu stod under Land. De fleste fremmede Garnfiskere bestemte sig dog til at afslutte ved Ugens Ende den 15de April, hvorimod Hjemfolk et fiske des meget længere.

Bed Drsvaag og Hopen var Fisket i Februar Maaned misligt, og Fisken holdt sig langt fra Land; den almindelige Fangst pr. Finebaad var 20 til 70 Fisk. Paa Grund af Uveir kom Garnbaadene i denne Tid kun 3 a 4 Gange ud; den almindelige Fangst paa Garn, som til dels havde flaaet ude 8 Døgn, var fra 60 til 200 Fisk, enkeltvis 400. Med Marts Maaned blev Fisket ved disse Vær meget bedre, og ved Maanedens Slutning, da Fisken traf sig nærmere op under Landet, fiske des godt baade med Garn og Fine. Fra 29de Marts var Fisket særdeles godt, oftere endog rigt, især længere fra Land og vestover mod

Henningsvær. De saa Dybsagnbaade, som henlaa i disse Vær, gjorde først mod Slutningen af Fisset nogen betragtelig Fangst.

Bed Henningsvær tegnede Fisset sig fra den første Tid af meget godt. Allerede den 10de Januar blev der af endel Baade fra det underliggende Festsaaag trukket 180 Fiff pr. Baad paa 4 Stamper Liner, og saavidt der kunde skjønnes stod der Fiff temmelig jævnt fordelt over en stor Strækning af Havet. At Fisset imidlertid fra Midten af Januar og lige indtil 17de Marts var ujevnt og ofte meget misligt, maa tilskrives det yderst urolige Veir. Fra den nævnte Dag indtraadte et Omflag i Fisset, der fra nu af blev drevet paa Gimsøstrømmen og enkelte Dage faldt meget rigt især paa Garn. Alt synes at tyde her paa, at en meget stor Fissetingde var seget op vestenfor Henningsvær, og saasæmt Veiret havde faldt nogenlunde gunstigt, vilde Udbyttet, som nu blev mindre end i almindelig Aar, være blevet langt større. Den 17de, 20de, 22de og 29de Marts var Fangsten meget rig, paa Liner nemlig jævnt 250, paa Garn 600—800 og paa Dybaag 100—200. Hvad der paa hver af disse Dage blev optaget i Henningsvær med tilliggende Festsaaag og Guldvig kan antagelig anslaaes til omkring 300,000 Fiff. Den 29de var Garnfisset saa jævnt rigt, som man nogenstunde kan huske det at have været i Henningsvær, men da Garnene havde staaet i Søen i flere Nætter, maatte denne Dags Garnfangst næsten ubeluttende anvendes til Hundfiff. Dybsagnfisset kan ikke siges at have taget sin Begyndelse før 21de Februar, og paa Grund af det for dette Slags Redskab yderst ugunstige Veir, blev det ogsaa her meget misligt. Dagline blev saagodt som ikke anvendt. Fra Begyndelsen af April afdrog Fisset stærkt, ligesom ogsaa den til Finmarksfisset bestemte Almue da ophørte at drive Søen. Entelvis kunde dog Garnfangsten fremdeles gaa op til 800 Fiff og derover. Med Undtagelse af den sidste Halvdel af Marts, da Fisset blev drevet paa "Strømmen", foregik dette i Regelen Syd og Sydost for Været i en Afstand af 1 indtil 2½ Mile fra Land.

I Finhavn og Derne henlaa indtil Slutningen af

Februar kun 10 Baade, samtlige bemandede med Hjemfolk, hvilket Antal i Marts steg til 30. Disse Baade fiste i Regelen, efter som Fisset staaer bedst til, enten Dit paa Havet sammen med Baadene fra Henningsvær, eller vestligere paa de samme Havstrækninger som Baadene fra Stamfund søge til.

Til Stamfund, Stene og Ure søgte en temmelig betydelig Almue, saa at alt Husrum allerede tidligt i Fisset var optaget. Der henlaa den meste Tid i Stamfund og Svarholt ca. 450, i Stene ca. 350, og i Ure ca. 200 Baade, hvilket Antal dog ikke ved Udslytning østenfra forøgedes i den Grad som Tilfældet var forrige Aar. Ved Værene paa denne Strækning eller mellem Gimsøstrømmen og Urebjerget maa Fisset siges i det Hele taget at have været meget godt, som oftest endog rigt, imedens Udbyttet dog paa Grund af stormende Veir ikke kom til at svare til de Forventninger, man gjorde sig i Betragtning af de under Land staaende store Fiskemasjer. I Begyndelsen af Fisset stod Fiffen temmelig langt fra Land, men i de første Dage af Februar nærmede den sig Landet mere, og henimod Midten af Marts begyndte man at fiske paa "Strømmen", hvor Fiffen blev staaende til Slutningen af Maanedes, da den atter seg ud fra Land. Med Garn gjordes Prøvetæt den 23de Januar og de første Dage af Februar fistedes særdeles godt paa de udsatte Garn. Dette Slags Redskab kom dog ikke til almindelig Anvendelse før henimod Midten af Februar; noget snyderligt Udbytte gav det heller ikke senere i denne Maaned før den 25de, da overstaaede Garn bleve trukne med en Fangst af 200 indtil 800 Fiff. Fra denne Dag af og indtil Begyndelsen af April var Garnfangsten altid rig, saa ofte Fifferne kunde komme paa Søen til Trækning. Naar undtages enkelte Dage i Februar gav ogsaa Lincfisset jævnt godt Udbytte. Formedelt Udveir kunde Dybsagnfisset ikke paabegyndes før ved Midten af Marts, og Fangsten var da fra 30 til 100 Fiff daglig i Forhold til den Tid, hvori Veiret tillod Fifferne at ligge ude. Nogle Dage ud i April begyndte Garnfisset ved Stamfund at aftage, men Lincfisset fortsattes med Held til langt ud i

April Maaned. Den 11te og 13de April gjorde flere Garnbaade fra Stene en Fangst af 500 til 900 Fisk, og paa Finer fik man da indtil 400.

I Ugen mellem 8de og 14de Januar samlede Hjemfolket sig til Fiske paa Balsstad, og da Veiret holdt sig roligt, bleve Finer trukne den 12te og 13de med en Fangst af omtrent 160 Fisk pr. Baad. Ogsaa den paafølgende Uge, da man imidlertid paa Grund af utrygt Veir kun havde 3 Søveirsdage med 2 Trækninger, gjordes omtrent lignende Fangst. I Allerede fra den 17de begyndte den fremmede Almue at indfinde sig, saa at Balsstad ved Maanedens Slutning havde noget mere end det sædvanlige Belæg af Baade eller omtrent 160, hvilket Antal lidt efter lidt, dog uden at nogen større Tilstrømning ligejoms iijor fandt Sted, færgedes til 185. De østenfor Balsstad beliggende mindre Bær Brandsholmen og Sandjund modtog omtrent samtidigt deres Belæg af tilhømmen 74 Baade, hvormod det vestenfor liggende Mafsjord først lidt senere fik sit Belæg, som naaede op til 105 Baade.

Allerede i Januar Maaned formærkedes skønt temmelig langt fra Land saa store Fisketngder paa Havstrækningen ud for Balsstad og østover, at der var al Grund til at nære de bedste Forhaabninger om et mere end almindelig rigt Fiske, hvis Begyndelse var saameget mere lovende, som den da fangede Fisk var stor og kjødfuld og saa leverholdig, at 270 Fisk gav en Tønde Lever. Hvad angaar Fiskemængde og Fangst, naar Søveir indtraf, vedvarede Forholdet jaavel for Balsstads som ogsaa for Brandsholmens og Sandjunds Vedkommende gjennem hele Fisket, og var især fremtrædende fra Begyndelsen og noget udover Midten af Marts, da Fisket de saa Gange, Veiret tillod Trækning, var saa rigt, at man ofte fik Baadene fuldlastede paa Halvdelen og undertiden endog paa Tre-diedelen af en almindelig Finesætning. Paa 100 Angler fik man oftere 70 a 80 Fisk. Paa Garn, hvoraf dog kunns saa var i Brug, var Fangsten saa rig, at der endog var Exempel paa, at en Garnsætning gav 2,600 Fisk. Finesfisket fortsattes ligetil Slutningen af April Maaned, og for dem, som kunde skaffe sig først Agnsild, var Fang-

sten i Regelen rig. Fiskestomindre var ogsaa for den i disse Bær roende fremmede Almue, der sluttede Fisket midt i April, Udbyttet i det Hele taget ikke særdeles stort, som Følge af det hyderi utrygge og vedholdende stormende Veir, der selvfølgelig var saameget mere til Hinder paa Grund af den overmaade lange Udor og det isvrigt søhaarde Farvand. En mindre væsentlig, men dog ikke uvigtig Hindring for Fisket var ogsaa den vanskelige Udgang til erholde først Agnsild. Paa de med Dampskib tidligere paa Vinteren tilførte mindre Forryninger, hvis Kvalitet var adskillig forringet ved lang Transport i mildt Veir, var Priesen saa høi — 4 a 5 Spd. pr. Tønde — at de ikke kunde komme den store Mængde af Fiskere til gode. Efter Midten af April fik dog Balsstad og Bærene vestenfor stadig Forryning af først Agnsild, idet Dampskibet "Næven" gjorde 4 Toure dertil med denne Vare, og det var vel især denne Omstændighed, som væsentlig hidrog til det sjeldne rigt Efterfiske.

I Mafsjord var Fiskeriet i Regelen meget misligt. Det bedredes imidlertid i Begyndelsen af April Maaned og fortsattes — dog saagodtjoms udelukkende af Hjemfolk — til henimod Slutningen af denne Maaned. Ogsaa her var Mangel paa først Agnsild en væsentlig Hindring.

Som før anført, viste der sig Fisk allerede tidligt i Januar Maaned ved de vestligste Bær; men længere ud i Maanedens blev Veiret meget hinderligt, saa at itkuns Lidet kunde udrettes. I Slutningen af Januar og de første Dage af Februar var Veiret gunstiger, men Fisket vedblev at være meget misligt, ialfald for dem, som satte Redstaber nær Land. Fra 4de Februar var Storm i Forening med svær Sø til stort Hinder for Fiskeriet, og ligetil Udgangen af Marts var der i Regelen ikke mere end 1 Søveirsdag om Ugen. Redstaberne stode gjerne saalænge i Søen, at Fangsten for det Meste var bedæret. De Fiskere, som, naar Veiret tillod det, i Februar og Marts søgte ind paa Eggen, hvor der antoges at staa en stor Fisketngde, gjorde tildels god Fangst, fornemmelig paa Garn. Nærmere under Land eller paa den saakaldte "Mebotten" var Fangsten derimod ubetyde-

lig. Fra April Maanedes Begyndelse, da Veiret blev bedre, slog ogsaa Fisket godt til saavel paa Garn som Liner, og i de første 8 Søveirsdage af denne Maaned opfiskedes mere, end hvad tidligere var opfisket lige fra Fiskeis Begyndelse. Efter 14de April vedblev Linefisket ved Keine og Sørvaaagen at være rigt, hvortil især Forsyningen med fersk Agusild bidrog. En Fangst af 300 til 700 Fisk var ganske almindelig paa Liner og de 3 a 4 Garnbaadlag, som endnu dreve Søen, naaede indtil 900 Fisk pr. Søveir. Den 22de April henlaa endnu i Keine og Sørvaaagen tilsammen 200 Baade, hvoraf dog de fleste vare Hjembaade. Paa denne Tid stod Fisken jevnt over hele Fiskehavet, saa at der næsten ingen Forskiel var paa Fangstens Størrelse, hvadenten Redskaberne jattes nær under eller længere fra Land, og Fisken især den, der fangedes længere fra Land, var af en meget god Kvalitet. Da Fisket forrige Aar slog bedst til med Garn, var Almuens Udrustning med dette Slags Redskab iaar større end sædvanligt i de vestligste Vær. Om trent en Trediedel af Almuen i Værene vestenfor Nussfjord var udrustet med Garn, der dog sjelden benyttedes alene, men i Forbindelse med Lineredskaber. Dybsagnfiske blev ikke drevet i disse Vær. Med Mai Maanedes Begyndelse kan Fisket anses for ophørt.

Noget senere end almindeligt — nemlig i de sidste Dage af Marts — begyndte den til Finmarken bestemte Almue at gjøre sig færdig til Afreise, og det i de første Dage af April indtrufne heldige Reisesøveir benyttedes ogsaa af de fleste. Om trent paa samme Tid begyndte mange Fiskere i de forskjellige Vær at klarere og gjøre sig færdige til Hjemreise, men flere end sædvanligt forbleve dog liggende Paassen over. En Mængde Fiskere benyttede som sædvanligt Dampskibene til deres Reise jaavel til Finmarken som til Hjemstederne. Omkring den 10de April var Størstedelen af den fremmede Almue afreist, og Mange reiste ved Ugens Slutning den 15de April.

Da, som før anført, Fisket paa de fleste Steder vedvarede til April Maanedes Udgang og titdels endnu læn-

gere, var det meget beklageligt, at Størstedelen af den fremmede Almue saa tidligt forlod Fiskebistrikket; thi det tør med Sikkerhed antages, at saafremt dette ikke havde været Tilfældet, vilde betydelige Fiskepartier have været bragt paa Land, især da Veiret i sidste Halvdel af April faldt gunstigt. Efter gammel Vane ophører Fiskefolkene Forpligtelser isøige Hyrekontrakterne i Regelen med den 14de April, men da det nu Aar efter Aar har vist sig at være fordelagtigt at fortsætte Fisket efter denne Dag, er det ogsaa at antage, at Hyrekontrakterne herefter indrettes saaledes, at der af den Grund ikke er Noget til Hinder for at fortsætte Fisket, saalange der staar Fisk under Land.

Som det af Foranstaaende vil erfares, faldt Hovedfisket denne Vinter foruden som sædvanligt ved Henningsvær tillige i Vestfototen og uavulig ved Værene paa Vestvågøen, hvor en talrig Almue gjennem den hele Fiske Tid var forsamlet. Ved de største Vær Stamjund og Stene faldt Fisket iaar rigere end forrige Aar, og det maa antages, at imedens Fiskemassen paa Eggen var ligejaa stor som forrige Aar, maa den nærmere mod Land have været større end isfor. Det var ogsaa til Forskiel fra forrige Aar Tilfældet, at Fisket en kort Tid blev drevet paa Gimsøstrømmen. Naar undtages ved Høpen, Orsnæs og Straaven, var Fisket i Ostfototen for det Meste misligt lige indtil henimod Midten af April, efter hvilken Tid Fisken sluttes at have staaet overalt ogsaa østenfor Henningsvær. At Fisket slaar til saa langt Ost som ved Straaven og endog ved Brettesnæs og Viken, østenfor Lille-Molla, saa sildigt paa Vinteren som Tilfældet var iaar, er sikkerlig en stor Sjeldenhed. Paa Strækningen østenfor Orsnæs og vestenfor Balsfad synes Fisken at have seget ind under Land først ved Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April og at være bleven staaende der ganske ualmindelig længe. Gjødningsprocessen maa uden tvivl i Vinter have indtruffet meget senere end almindeligt; thi endog langt ud i April befandtes Roggen at være fast; naturligvis fandtes dog ogsaa megen Fisk paa den Tid at være udgød. Iftedetfor at Fisken mod Slut-

ningen af Fisket eller i Begyndelsen af April pleier at være løs og mindre kjødsfuld, var den iaar — antagelig som Følge af den senere Ghdning — af god Kvalitet lige til Udgangen af April.

Ligejøm de foregaaende Aar holdtes Havet ud for Orsbaag, Orsnæs og Hopen fra 27de Februar og indtil 10de April, da Størstedelen af Almuen var afreist, delt mellem Brugerne af Garn og af Natliner paa den sædvanlige Maade i Teiger ud fra Landet.

Ligejøm forrige Aar blev der af endel Finesfiskere i Stamsund fremjat Begjæring om lignende Deling, og i Henhold til det Anførte i sidste Aarsberetning var det ogsaa min Hensigt forsøgsvis at opfylde deres Ønske. Uveir lagde imidlertid lige indtil Slutningen af Marts Maaned Hindringer iveien for Oproning af de fornødne Medlinier, og for den korte Tid, som da stod tilbage, viste sig Jngen interesseret i at faa Deling istand.

Undetsteds fra fremtom der ikke under dette Fiske Begjæring om Jværkshættelse af Bestemmelserne i Fiske-lovens § 11.

J Righed med, hvad der stede i Ure forrige Aar, blev der blandt Almuen i Brandsholmen og Sandsund oprettet frivillige Overenskomster om, at Garn og Natliner ubelukkende skulde benyttes paa visse ved Meed bestemte Havstrækninger, og skjønt disse Overenskomster naturligvis ikke respekteredes af de til samme Havstrækning ogsaa for nogen Del søgende Fiskere, tilhuse i Naboværene Ure og Balsfab, vides dog ikke heraf at have opstaaet Konfliktter.

Efterfølgende Tabeller udvise Resultaterne af den ved Oplynet iaar foretagne Optælling af Fiskere, Baade, Fartøier osv.

Table I.
 over Antallet af antegnede Baadmandsfaber og Fiskere, udvissende disses Fjensfisker og Jor-
 deling ved de forskjellige Slags Fiskfaber.

Fra hvilket Præstegjeld.	Garn.				Fines.		Fylsag.		Samlet Antal.				
	Mand.	Baad- mandsfaber.	Baade.	Antal Garn pr. Mand.	varb. udrente- de med Fines.	Mand.	Baad- mandsfaber.	Baade.	med Fines.	uden Fines.	Fiskere.	Baad- mandsfaber.	Baade.
Bergens By	-	-	-	-	-	3	1	1	1	1	3	1	1
Reistanslands By	-	-	-	-	-	2	1	1	1	1	2	1	1
Fjordhøiens By	-	-	-	-	-	7	3	3	3	3	7	3	3
Oslobalen	-	-	-	-	-	2	2	1	2	1	2	1	1
Stadsbygden	70	14	18	14	4	8	7	8	3	3	85	19	23
Delandet	-	-	-	-	-	195	2	52	2	8	203	54	54
Hjugu	5	1	1	15	-	36	-	8	1	10	36	10	10
Kafforden	-	-	-	-	-	81	-	23	1	25	86	25	25
Hjørner	75	15	19	14,5	4	7	15	2	3	2	7	2	2
Søndre T. hjøens Amt	-	-	-	-	-	336	4	92	3	92	426	114	118
Yervigen	-	-	-	-	-	3	-	1	-	1	3	1	1

Andersvæn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	-	-	-	-	3	11	3	3	
Levanger	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	1	3	1	1
Bestfjorden	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	-	-	-	-	-	3	4	4	4
Stambo	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	1	3	1	1
Namsos	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	1	1	1	1
Nery	24	4	4	15	-	-	-	-	-	-	-	48	-	-	-	-	-	19	72	23	23
Kolbeid med Vefo	77	13	13	-	-	-	-	-	-	-	-	135	-	-	-	-	-	60	221	75	75
Rondre L. Høens Amt	101	17	17	15	-	-	-	-	-	-	-	211	-	-	-	-	-	88	327	109	109
Stindalen	29	5	5	16	-	-	-	-	-	-	-	143	-	-	-	-	-	66	172	71	71
Vevng	200	34	34	11,4	-	-	-	-	-	-	-	519	-	-	-	-	-	239	779	237	288
Vegge	6	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	71	-	-	-	-	-	321	72	72	72
Fjefo	203	37	44	10,5	-	-	-	-	-	-	-	106	-	-	-	-	-	3	656	135	153
Afsløsting	468	78	84	12,5	-	-	-	-	-	-	-	21	-	-	-	-	-	6	571	108	115
Nerp	108	18	18	14	-	-	-	-	-	-	-	32	-	-	-	-	-	21	276	68	68
Beffen	437	75	77	13,9	-	-	-	-	-	-	-	58	-	-	-	-	-	21	442	76	78
Reane	572	94	96	14	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	39	713	143	145
Heuræs	353	59	60	14,6	-	-	-	-	-	-	-	9	-	-	-	-	-	1	359	91	62
Ho	138	22	22	15	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	1	138	22	22
Nerp	77	13	13	14	-	-	-	-	-	-	-	47	-	-	-	-	-	22	199	52	52
Nobø	281	47	47	12	-	-	-	-	-	-	-	42	-	-	-	-	-	18	540	114	114
Gjellefæl	288	50	66	10,6	-	-	-	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	15	498	102	123
Gjellerfæl	591	99	110	13	-	-	-	-	-	-	-	27	-	-	-	-	-	5	689	128	142
Beieret	139	24	24	9,3	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	154	27	28
Galtfjorden	358	60	60	12,7	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	377	64	66

Boba	133	23	31	12,5	-	-	-	-	-	-	-	62	-	-	-	-	-	3	409	84	97
Bakken	327	58	76	12,6	-	-	-	-	-	-	-	56	-	-	-	-	-	4	573	114	136
Etengen	131	22	32	13,5	-	-	-	-	-	-	-	108	-	-	-	-	-	16	586	136	159
Kauneyen	99	16	17	10	-	-	-	-	-	-	-	77	-	-	-	-	-	6	428	96	100
Vebingen	103	17	24	12,6	-	-	-	-	-	-	-	86	-	-	-	-	-	2	356	88	112
Tysfjord	17	3	4	10	-	-	-	-	-	-	-	38	-	-	-	-	-	-	159	38	42
Sofen	132	22	25	12,5	-	-	-	-	-	-	-	92	-	-	-	-	-	15	457	111	136
Rangen	58	11	16	11,4	-	-	-	-	-	-	-	212	-	-	-	-	-	5	707	189	234
Borge	19	3	4	12	-	-	-	-	-	-	-	13	-	-	-	-	-	-	71	15	17
Bakkes	212	38	58	-	-	-	-	-	-	-	-	224	-	-	-	-	-	1	1111	241	283
Rakfæl	163	29	45	10	-	-	-	-	-	-	-	118	-	-	-	-	-	1	567	124	163
Gjæfæl	61	11	15	12	-	-	-	-	-	-	-	138	-	-	-	-	-	1	570	127	154
Ho	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	4	1	1
Tverberg	11	2	2	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	24	7	7
Garfjorden	36	6	8	15	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	61	12	14
Nordlands Amt	5750	977	1118	-	-	-	-	-	-	-	-	1636	-	-	-	-	-	488	12967	2913	3254
Vombenees	705	116	140	11,6	-	-	-	-	-	-	-	39	-	-	-	-	-	8	858	159	187
Skjæfjeld	314	52	52	27	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	7	359	68	68
Ulefjeld	381	64	93	10,8	-	-	-	-	-	-	-	202	-	-	-	-	-	6	1144	238	311
Tranø	109	18	29	11	-	-	-	-	-	-	-	36	-	-	-	-	-	9	250	50	68
Veinig	114	19	23	12	-	-	-	-	-	-	-	57	-	-	-	-	-	9	364	80	89
Manfjorden	7	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	1	1
Statfjorden	18	3	3	14	-	-	-	-	-	-	-	36	-	-	-	-	-	-	165	39	39

Malangen	12	2	11	16	4	4	4	28	6
Tromsø	-	-	-	79	20	20	20	90	23
Tromsøfjeldet	-	-	-	83	21	21	21	99	27
Karlsø	-	-	-	14	4	4	4	16	5
Østfrevp	-	-	9	38	9	9	9	38	9
Lyngen	41	8	9	236	59	59	59	277	67
Tromsø Amt	1701	283	351	131842	423	493	152	37	3695
De capitation.									
Dejrens By	-	-	-	-	-	-	3	1	1
Kristianslund	-	-	-	-	-	-	2	1	1
Øndre Ljens Amt	75	15	19	4	4	4	336	92	426
Nordre Ljens Amt	101	17	17	15	4	4	211	88	327
Nordlands Amt	5750	977	1118	2436077	1436	1636	1140	17	483
Tromsø Amt	1701	283	351	131842	423	493	152	19	37
Til sammen	7627	1292	1505	2627949	1867	2137	1844	39	702
									17420
									3900
									4883

Tabel II.

over Antallet af de i de forskellige Vær antagne Vaadmandsfaber og Tilføje samt blaaes Forbeding ved de forskellige Etags Stedfaber.

	Garn.			Vine.			Dybsægt.		Samlet Antal.		
	Mand	Vaadmandsfaber	Vaade	Mand	Vaadmandsfaber	Vaade	Vaade.		Vaadmandsfaber	Vaade	
							med Kimer	uden Kimer			
Fra hvilket Prestegjeld.	4	1	2	7	3	3	-	-	11	4	5
Brettestær											
Østraaben og Guldbrandsø	452	76	86	401	99	111	202	3	89	1055	267
Østfoldvær	12	2	2	10	4	4	-	-	22	6	6
Østfrevporden, Døvær og Helle	19	3	6	485	157	209	21	-	8	525	168
Øvøvær med Djan	434	73	103	304	79	90	75	13	16	813	181
Kabelbaag	737	122	123	252	66	69	77	7	22	1066	217
Østforvaagen	682	115	118	95	25	25	322	-	145	1099	285
Østbaag	206	34	42	132	31	31	23	2	8	361	75
Østvær	80	13	19	289	69	85	19	-	7	388	89
Hopen og Kalle	343	58	75	366	80	117	16	2	4	725	144

Tabel IV.

Sjofaerteriernes Fordeling i Fiskestrøket den 16de Marts 1871.

Slags Fartøjt	Stranden	Galvær	Stabelvær	Storvægen	Strødvær	Stens.	Søper.	Stemmingsvær	Stortæppe	Stamfund.	Stene.	Ure.	Wortfundet.	Walfab.	Stuefford.	Sind.	Saans.	Stene.	Sorvægen.	Fiskestammen
Skonnent eller																				
Galens . . .								5		8	2									17
Slup							1	1		3	3	1								11
Segt							8	42	1	40	20	6	2							10204
Sjofaerter . .							4	42		40	28	11	7							1165
Wygdefaer- jægt											6									
Skotte								8		6	5									36
Til sammen	10	10	7	21	29	3	13	104	1	104	60	18	9	36	9	5	2	3		19463

I Anledning af at Optællingen forrige Aar viste en Afgaen i Fiskernes Antal fra 1869 med 1831 Mand, blev der i forrige Aarsberetning udtalt Forventning om, at end yderligere Minstning af Antallet vilde komme til at finde Sted, saafremt de nordlandste Sildefiskerier fremdeles skulde staa til i stort Maal og Forholdene vedvarende skulde vise sig gunstige for Skreifiskerierne i Senjen, paa Fosotens Yderside og i Namdalen. Forjaavidt Hovedfisket i Fosoten skulde komme til atter at blive i Vestfosoten — hvad ikke har været Tilfælde i den hele Aarrække siden den nye Lovs Udfærdigelse — forudsattes det imidlertid ogsaa, at Forringelsen af Fiskertallet ikke vilde vise sig for Garnbrugets Vedkommende, men at dette endogsaa maatte komme til at anvende flere Hænder.

Idet Hovedfisket falder i Vestfosoten, og ovennævnte udenfor Fosoten foregaaede Fiskerier, samt derhos ogsaa Skreifiske flere Steder paa Helgeland — som f. Ex. ved Lovunvær og ved Mykøerne — have bestjægtet en taarig Almue, ere de nævnte Forventninger ogsaa ganske gaaede i Opfyldelse. Optællingerne vise atter i det Hele 1420 Fiskere færre end forrige Aar, idet der nemlig findes opført for Linefisket 745 Baadmandskaber med 2,475 Mand og for Dybsagnfisket 82 Baadmandskaber eller 230 Mand færre; for Garnbruget derimod 210 Baadmandskaber med 1,285 Mand flere end ansørt i Fortegnelsen for forrige Aar. Formindstelsen falder med 24 Mand paa Søndre Thronhjems Amt, med 118 paa Nordre Thronhjems Amt, med 818 paa Nordlands Amt og med 458 Mand paa Tromsø Amt.

I denne Forbindelse skal jeg tillade mig at omhandle nogle Yttringer, som forekomme i den af Herr Cand. G. O. Sars afgivne og mig fra det kongelige Departement i Aftryk til Uddelen i Fiskebistriket tilsendte Indberetning om de af ham i Sommeren 1870 anstillede „fortsatte Underjøgelse over Torstefiskeriet i Fosoten“, naar det nemlig deri hedder (Pag. 27): „Den overhaandtagende Sammenstilling af Fiskere ved Fosotens Fiskevær gjør en hensigtsmæssig Ordning og Control med Fiskebedriften her i høieste Grad vanskelig, om ikke umulig, saa at

„man stadigt hører Klager over Kollisioner mellem Fiskere
 „og derved forarsagede Tab baade af Fisk og Redskaber.
 „Den nye Fiskelov kan just heller ikke siges at have bi-
 „draget til at hæve disse Forvillinger, som Aar for Aar
 „til stor Skade for den hele Fiskebedrift have antaget alt
 „større og større Dimensioner, især hvor Hovedfisket har
 „forefaldt paa et mere indskrænket Rum, saaledes som
 „ved Fiskeværerne i Ostlofoten. Desto mere Opfordring
 „synes der at være til noget næiere at undersøge, om ikke
 „ogsaa andre Punkter af Rysten kunde være egnet for et
 „indbringende Vinterfiske, og saaledes en mere ligelig For-
 „deling af Fiskerne kunde finde Sted. Dette synes nu
 „naturligt at maatte kunne overlades til Fiskerne selv;
 „men den gamle Scandrian er dog saa fastgroet hos Fleer-
 „heden af disse, at det ikke er at vente, at noget i denne
 „Retning bliver gjort, medmindre Veien bliver først banet
 „ved Foranstaltninger fra det Offentliges Side.“

Det er vistnok unegteligt, at Klager over Kollisioner
 mellem Fiskere og derved forarsaget Tab af Fisk og Red-
 skab høres ved Lovfisket. Men anderledes kan det vel
 heller ikke være eller blive ved et Fiske, der drives af et
 saa stort Folketal fra forskjellige Landsdele og med ueens-
 artede Redskaber — ingen Lov vil nogenstunde, det tør
 nok paastaaes, saa disse Klagemaal til at ophøre. En
 anden Sag er det, hvorvidt den nuværende Lov har bi-
 draget til at mindste eller til at øge Anledningen til
 besøiede Klagemaal. Men Spørgsmaalet herom kan ikke
 afgjøres efter Løst hentastede Paastaaende, uden Paavisning
 af bestemte Fakta, eller uden at de maa erkjendes at frem-
 gaa som Resultater af et til personlige Erfaringer støttet
 gennemgaaende Kjenndskab til Forholdene baade i Nutid
 og Fortid. For hvem, der har havt til Opgave at komme
 til Kjenndskab om Virkningen af nye Love i Modsetning
 til den foregaaende Tilstand, og om hvorledes Opsatnin-
 gen deraf stiller sig hos Almuen, har det nok vist sig, at
 dertil kræves ihærdige og langvarige Bestræbelser, og
 Herr. Sars har mig bekendt ikke overdræret Lovfisket
 mere end i 1864 fra Begyndelse til Ende, i 1865 fra
 Begyndelsen af Marts Maaned, samt maatte i et Par

jenere Aar dog ifkuns enkelte Uger — til alle Tider vist-
 nok saa optaget af det videnskabelige Formaal for hans
 Sendelse, at derfra ifkuns levedes ham liden Fritid til
 Beskjæftigelse med Lovgivningsgjenstande.

Fædrens Forholdene siden Aarene 1864 og 65 ere
 undergaaede Forandringer i mange Henseender, tør det
 ogsaa være at bringe i Erindring, at allerede i den Kom-
 mission, som i Aaret 1865 anordnedes til at tage Lov-
 loven under fornyet Overbetelse, og af hvilken Kommission
 Herr. Sars var Medlem, — kom en overveiende Plura-
 litet til det Resultat, at Loven maatte erkjendes i alt
 Væsentligt at ramme det Rette, og de enkelte mindre
 væsentlige Forandringer i Enkeltheder, som bragtes i
 Forslag, vandt ifkuns ringe Tilslutning inden Kommis-
 sionen.

Hvor uholdbare ogsaa de tidligere Bestemmelser for
 Lovfisket vare bleve i Tidens Længde, og hvor høiløide
 end Klagerne vare over den Tilstand, som under hize
 Bestemmelser fandt Sted ved Fisket, var det dog en Selv-
 følge, hvad ogsaa blev forudsat under Forarbeidet, at
 Loven af 1857, der gjorde store Forrykkelser i det Tilvante
 og navnlig ryddede bort en Mængde Særrettigheder, som
 gjenneffere flere Mennekkelsere havde indseget sig, maatte
 vække Ubillie paa mange Hold. Det er imidlertid ikke
 at tage Feil af, at Almuen efterhaanden alt mere og
 mere har forsonet sig med den itede Forandring og kom-
 mer til Erkjendelse af Fordelene ved eller endogsaa Ned-
 vendigheden af Gjennefforelse af de i den nuværende
 Lov raadende Frihedsprinciper til Sikring af Alles lige
 Ret til at deeltage i Fiskets Fordels. Men det maatte
 selvfølgelig ikke kunne Andet end virke hemmende imod
 saadan Erkjendelses Fremgang, ifald Udtaleser som den
 heromhandlede skulde uimodsiget bringes ud i Landt Almuen,
 og det endogsaa ved Skrifter, trykte og omdelte ved offent-
 lig Foranstaltning.

Med Hensyn til Ytringen om, at „Forvillingerne
 „mellem Fiskerne Aar for Aar have taget alt større og
 „større Dimensioner“, tør jeg indskrænke mig til at hen-
 vise til hvad i saa Henseende er anført i Rættens af Mars-

beretninger, hvoraf utvivlsomt fremgaaer, at det Modfatte er overeensstemmende med Virkeligheden. Hovedfundamentet for Herr Sars's mistroftige Betragtninger sees at være Forudsætning om „overhaandtagende Sammenstimlen af Fiskere ved Kosotens Fiskevær“, hvorfor han ogsaa til Frembringelse af en bedre Tingenes Tilstand gjennem Almuens større Fordeling hovedsagelig holder frem Forslag om at faa anstillet Underjøgelsjer angaaende hvilke andre Steder paa Kysten fornemmelig maatte egne sig for lønnende Vinterfiske.

Hvormeget man ogsaa er i Bane med Klager over, at „gammel Slendrian“ skal være til sørgeligt Hinder for Fiskeriernes Fremgang, er det imidlertid en Kjendsgjerning, at Fremgangen, til Være som til Fordeel for Almuen, har været og er betydelig, og i hvad allerede er anført i nærværende Aarsberetning tør der, som jeg antager til Overflod, ligge Vidnesbyrd særligt for at Underjøgelsjer af omhandlede Art trostigen kan overlades til Almuens Foretagksomhed, saavel som for, at Almuen virkelig anstiller jaadanne Underjøgelsjer og veed at indrette sig derefter, hvorfor ogsaa, langtsaa at overhaandtagende Sammenstimlen af Fiskere finder Sted i Kosoten, det i Virkeligheden er Tilfælde, at Fiskernes Tal i Kosoten har været i mærkeligt Aftagende. Efter Optællingerne, hvis Resultater stadigen gjengives i Aarsberetningerne, udgjorde Antallet

i 1860 24,266

i 1870 18,840

og i 1871 17,420.

Sammenlignet med forrige Aar udviker Fortegnelsen over Fartøiernes Antal en Forøgelse af 112 Stk. Som tidligere anført var det nemlig Tilfælde, at mange Fartøier, som havde søgt til Sildefisket, ikke fik Last der, hvorfor flere, end ellers vilde have været Tilfældet, gaves Beskjæftigelse ved Indfisk af Fisk i Kosoten.

Det Kongelige Departement blev i Telegram af 14de April underrettet om, at det til den Tid i Kosoten opfistede Kvantum Fisk kunde anslaaes til omtrent 17,500,000, hvoraf omtrent 10,000,000 vare bragte i Salt for at

virkes til Klipfisk, omtrent 7,000,000 vare hængte til Rundfisk, imedens Resten eller omtrent 500,000 Fisk antagelig er medgaaet til Fortæring af Fiskealmuen som ogsaa til Forsendelse til Husbrug rundt omkring i Distrikterne. Til nærmere Oplysning om hvorledes ovennævnte Fiskeparti er fordelt i Fiske-distriktet, meddeles nedenstaaende tabellariske Oversigt, der tillige indeholder Oplysning om, hvad der antagelig er opfistet med hvert af de forstjellige Slags Redstaber.

Vær eller Samling af Vær.	Garnff.		Vineff.		Dogsaff.		Ealfet.
	Gjennemsnitspris.	Ort.	Gjennemsnitspris.	Ort.	Gjennemsnitspris.	Ort.	
Brettesnæs —Svovær.	620000	36	270000	32,5	130000	31	725000
Kabelvaag —Drøvaag.	770000	36	270000	32	60000	31	800000
Drønæs— Hopen . . .	430000	36	510000	32,5	40000	32,5	800000
Hennings- vær.	2500000	36	2000000	34,5	280000	33,5	2520000
Derne— Stamfurd .	1925000	36	975000	35	50000	34	2000000
Stene—Ire	1625000	35,5	880000	34	145000	34	1400000
Brandshol- men—Kuf- fford	350000	35,5	2450000	33	-	-	1345000
Sund—Lo- fotodden . .	450000	35	770000	32,5	-	-	310000
Tilsammen .	8670000	-	8125000	-	705000	-	10000000

Sjælsbengt.	Korbengt.	Tilsammen.	Væver.		Stogt.		Kjættehoveder.	Gjennemsnitspris.
			Fdr.	Ort.	Fdr.	Ort.		
275000	20000	1020000	3000	34	1000	32,5	150000	12
260000	40000	1100000	3000	33	1000	33	70000	14
170000	10000	980000	2600	32	900	32,5	90000	14
2090000	170000	4780000	11600	34	4500	35	900000	13
830000	120000	2950000	7300	34	3000	36,5	700000	16
1170000	80000	2650000	6000	35	2500	37	600000	14
1315000	40000	2800000	6500	34	2700	35	300000	12
860000	50000	1220000	3000	30	900	35	200000	12
6970000	530000	17500000	43000	-	16500	-	3010000	-

Som ovenfor berettet, blev Fisket fortsat udover den sædvanlige Tid ikke alene af Hjemfolket, men ogsaa af en- del fremmede Fiskere, som bleve tilbagemiggede lige til Slutningen af April Maaned. Følgende Telegram fra Amtmanden i Nordland af 12te Mai skulde der i Op- slynsdistriktet efter 14de April, da Opsynet traadte ud af Virksomhed, og indtil de sidste Dage af Maanedens, da Fisket sluttedes, udenfor Værene i Flakstad og Mostenæs være opfisket omtrent 600,000 Fisk, og naar Partiet for Værene i Flakstad og Mostenæs kommer til, kan det i den nævnte Tid opfiskede Kvantum i det Hele antagelig an- slaes til cirka 1,000,000 Fisk, hvoraf 750,000 antages at være bragte i Salt og omtrent 250,000 hjældehængte.

Det samlede Udbytte af dette Aars Lofotfiske tør vel altsaa kunne anslaaes til omtrent 18,500,000 Fisk, hvoraf 10,750,000 virket til Klippfisk og 7,250,000 til Rundfisk.

Det blev i forrige Aarsberetning anført, at til Und- gaaelse af Feiltagelse ved den dobbelte Regningsmaade med store og smaa Tusinder bleve samtlige Talførrelser i samme anførte alene efter almindelige eller smaa Tu- sinder, uden Angivelse af hvad de vilde udgjøre ogsaa i store Tusinder. Den samme Regningsmaade er benyttet ved samtlige i denne Beretning anførte Talførrelser, uden hvor det — som t. Ex. ved Angivelse af Fiskeprisen — udtrykkelig er tilføjet, at der er ment store Hundreder eller Tusinder, og vil ogsaa for Fremtiden blive benyttet jaavel i Aarsberetningerne som i Telegrammeddelelser om Fisket.

Naar undtages paa enkelt Sted til enkelte Tider var Fisken under hele Fisket og ligetil Slutningen af April Maaned stor, frøjsfuld og leverholdig, skjønt ikke fuldt saa jevn af Størrelse som forrige Aar. Tidligt paa Vinteren udfordredes der 220 a 250 Garnfisk og 320 a 360 Line- fisk for at give en Tønde Lever; længere ud i Fisket skulde dertil som sædvanligt et meget større Antal, antagelig 400 a 500 Garnfisk, 540 a 580 Linefisk og omtrent 600 Dybsagnfisk. Gjennemsnitlig vil omtrent 400 Stk. Fisk have givet en Tønde Lever, 18 a 21 Stk. en Bog Klip-

fisk, 24 a 26 en Bog Rundfisk. Tranpartiet kan anslaaes til 23,000 Tønder og Rognpartiet til omtrent 17,000 Tønder. Af Medicintran blev der virket ca. 450 Tøn- der og af Raasjof til Guanofabrikation blev der indsam- let omtrent 3,500,000 Fiskehoveder foruden endel Fiske- rygge.

Fra Medicinalfondets Kasserer er modtaget følgende

Dygave

over den Nordlands og Tromsø Amtskommuner ifølge Lov af 12te Mai 1866 tilfaldne Medicinalafgift i Aaret 1870:

Efter de fra Toldstederne modtagne Fortegnelser med Bilage, har Afgiften i det Hele udgjort 19,882 Spd. 4 f. Fordelt paa de forskjellige afgiftspligtige Produkter falder Afgiften omtrent saa- ledes:

9,674,300 eller 96,743 store Hundreder			
Klippfisk a 4 f .	3224	Spd. 92 f.	
48,000 Tdr. Tran a 12 f	4800	—	—
308,000 „ Sild a 2 f	5133	—	40 =
80 Tdr. anden saltet Fisk	1	—	40 =
24,000 Boger saltet Fisk			
i Fartoi a 1/3 f	66	—	80 =
27,470 Tdr. Rogn a 1 1/2 f	343	—	45 =
757,507 Boger Tørfisk			
a 1 f	6312	—	67 =

Balance 19,882 — 4 =

Efter foranstaaende Dygave har Klippfiskpartiet ud- gjort 11,600,000, regnet efter smaa Tusinder, og da det Parti Klippfisk, der er virket udenfor Opslynsdistriktet, neppe kan anslaaes til mere end 600,000, skulde Opslynets Overslag over Klippfiskpartiet være rigtigt.

Derjom det antages, at 25 Stk. Fisk gennemsnitlig have givet en Bog Rundfisk, skulde der i det Hele være virket omtrent 19,000,000 Rundfisk. Trækkes herfra 10,000,000, der er Opslynets Overslag over det i Opslyns- distriktet virkede Parti, udkommer 9,000,000, der skulde være opfisket andetsteds i Nordlands og Tromsø Amter.

Dette Parti maa imidlertid antages at være noget for høit, hvorfor det for Lofoten oggivne Kundfiskparti formentlig er noget for lavt anslaaet. Sammenlignet med de Partier, af hvilke der er erlagt Medicinalafgift, maa det altsaa antages, at Dybsnets Overlag over det samlede Udbytte af 1870 Aars Lofotfiske paa det Nærmeste har været rigtigt og snarere for lavt end for høit ansat.

Fiskeprisen var i Begyndelsen af Fisket paa de fleste Steder omkring 25 Ort pr. 120 Stk., i Henningsvær fattes den strax til 30 Ort; ved de vestligere Vær, hvor der tidligt i Fisket kun foregaar libet Fiskefalg, var den omkring 20 Ort. Den til Distriktet strømmende Mængde Kjøbefartøier bevirkede snart en Stigning i Fiskepriserne, saa at der allerede i Slutningen af Februar for Linefisk betaltes 35½ og for Garnfisk 38 Ort. I Stamsund faldt Prisen sidst i Februar og først i Marts 2½ og i Henningsvær midt i Marts omtrent 2 Ort, men steg atter efter saa Dages Forløb og holdt sig senere i 37 til 41 Ort, hvilken Pris i de med Kjøbefartøier stærkest belagte Vær var den almindelige ligetil 14de April. Den høieste Pris, som vides betalt for mindre Partier Fisk, var 42 Ort. Af Fisk i Salt solgtes mindre Partier til 40 Ort. Den gennemsnitlige Pris paa Fisk kan antages sættes til 35 Ort eller noget derover. Ferst Lever af Linefisk til Medicintran betaltes med 30 og af Garnfisk med 35 Ort pr. Lønne; ældre Lever, hvoraf der mod Fiskets Slutning solgtes endel betaltes med 30 a 35 Ort, undtagelsesvis med 40 Ort pr. Lønne. Leverprisen kan gennemsnitlig sættes til 34 Ort pr. Lønne. For Kogn betaltes 32 a 37 Ort, gennemsnitlig 35 Ort pr. Lønne; enkelte ubetydelige Partier omfattedes til omkring 30 Ort. Fiskehoveder til Guanofabrikation betaltes med 12 indtil 18 ø pr. 120 Stk.

Naar Hensyn tages til de usædvanlig høie Fiskepriser jaavel som til at Fiskernes Antal var mindre end sædvanligt og til det ubetydelige Fiskestabsstab, maa Udbyttet af dette Aars Lofotfiske efter de ovenfor meddelte Opgaver over Fiskepartiernes Størrelse blive at anse som et godt Mid-

delsskifte. Usædvanligt store Fiskemasser antoges for at være tilstede, og med nogenlunde heldige Veirforholde maatte der blevet et meget stort Fiske. Men som anført lagde stormende Veir ganske ualmindelige Hindringer for Fiskets Drift, saa at der endog længer ud i Fisket var Grund til at frygte for, at dette skulde aldeles mislykkes. Efter Veirets og Fiskets Bestaenhed maatte Udbyttet for Almuen Vedkommende ogsaa falde meget njevnt. Som sædvanligt havde ikke saa ringe Almue søgt til Skilosten og da den først i Marts skulde søge til de vestligere Vær, lagde Veiret Hindring for Flytningen, hvorved flere Søveirsdage gik tabt. For mange af de Fiskere, som stadig havde ligget tilroers i Værene i Baagen, var Fortjenesten yderst mislig, og det var vistnok Alt, om de nogenlunde kunde klare for sig ved Afreisen; det var ikke saa ganske Faa, der saagodt som Jantet havde fisket, og som saaledes kun havde et direkte Tab af deres Lofotreise. Paa den anden Side var der ogsaa Mange, især Garnfiskere som ogsaa i disse Vær naaede op til en rimelig Lod. Misligt blev Udbyttet for Dybsagufiskerne, hvis Bedrift er mere afhængig af Veiret, end de Fiskeres, der benytte Ratreddfaber. For dem, som hele Fisket igennem havde Tilhold i Vestlofoten — navnlig i Værene paa Vestvaagsen, og især for Garnfiskerne — füllede Forholdene sig bedst. I Hopen og Orsnæs kan Bruttoudbyttet for Garnfiskerne gennemsnitlig ansættes til 70 Spd. pr. Mand og for Linefiskerne til 32 Spd. pr. Mand; i Stamsund til respektive 70 og 40 Spd.; i Balsstad og Brandsholmen til respektive 78 og 68 Spd.; i Ruffsjord og Værene vestenfor faldt Udbyttet derimod lavere. For dem, som bleve liggende tilbage efter 14de April, og som fik Anledning til at deltage i det rigt Efterfiske, blev Udbyttet meget godt ikke alene i de vestligste Vær, men over hele Lofoten. Da — som før anført — uheldigvis kun saa fremmede Fiskere var tilbage, var det især Hjemfolket, som dette kom tilgode.

Skjont ingen saa voldsomme Storme indtraf, at de foraarjagede Skade paa Fartøier og Vaade i Havn, var dog Veiret under dette Fiske som anført ganske ualmindelig

flormende og uroligt, saa at al regelmæssig Fiskebedrift hindredes i den allerførste Del af Februar og Marts Maaned. Ved Balsfad indtraf i sidste Halvdel af Januar 7, i Februar 12, i Marts 18 og i første Halvdel af April 4 Dage, paa hvilke det ikke lod sig gjøre at komme paa Søen. Ved Stamsund var det samme Tilfælde ialt i 32 Dage; ved Henningsvær i 29 og ved de østligere Vær i 28 Dage; foruden disse var der ogsaa mange Dage, da det paa Grund af Kuling og Søgang ikke lod sig gjøre at trække Garn.

Som det efter Veirets Bestaafenhed maatte ventes, indtraf ogsaa ualmindelig mange Ulykkestilfælde, der dog ikke alle vare forbundne med Tab af Menneffeliv. Angaaende den af Høvedsmand Ole Andreas Benjaminson Synsboold af Begs den 7de Marts paa Havet ud for Balsfad udførte Redningsdaad, hvorved han ved at sætte sit eget og Baadmandstabs Liv i Fare reddede et andet Baadmandskab bestaaende af 5 Mand fra den sikre Død, er særskilt Jubberetning under 7de April tilstillet det Kongelige Departement, ledsaget af Indstilling om, at nævnte Høvedsmand erholder en offentlig Belønning for Udførelsen af hans raske Daad. Efter hvad der blev indmeldt, omkom der ved Skraaven 3 Mand, ved Skjoldvær 2, ved Henningsvær 4, ved Ure 8, ved Balsfad 4 og ved Nussjørd 9 Mand, altsaa i det Hele 30 Mand.

I hvorvel Redstabsstab af væsentlig Betydning ikke fandt Sted, var det en Selvfølge, at Redstaberne paa Grund af det vedholdende flormende Veir og den hyppige Overstaaen i Søen oftere sammenvasedes, hvorved de altsaa til mere eller mindre Grad lide, og som sædvanlig var det Lineredstaberne, som lide mest. De af vedkommende Gierre ved Fiskets Slutning ikke afhentede Redstaber, der ere sammenbragte og opbevarede paa de sædvanlige Steder, ere meget saa. Hvad der fra forrige Fiskes Slutning og til dets Begyndelse er afhentet, er for Intet at regne. Den lodbefalede Fortegnelse over de tilbageliggende Redstaber, af hvilken Aftryk vedlægges, er sendt til Omdeling paa den sædvanlige Maade. Da de fra ifjor i Svoldvær og Sørvaaen tilbageliggende Red-

staber vare saa saa, at deres Udbringende ikke vilde have været tilstrækkeligt til Dækkelse af Auktionsomkostningerne, blev ingen Auktion paa disse Steder afholdt, hvorimod Redstaberne fremdeles opbevares indtil der bliver nok til Dækkelse af Omkostningerne ved deres Realisation. Regnskabet udviser en Udgift ved hjerdede Fisserestaber af 58 Spd. 18 k, mod en Indtægt af 50 Spd. 5 k.

Med Undtagelse af at der paa enkelte Steder som i Sørvaaen, Stamsund og Stene indtraf nogle Tilfælde af Nervefeber, hvilken Sygdom mod Fiskets Slutning i Kabelvaag endog optraadte som Epidemii, skal jeg under Henvisning forøvrigt til de af Fiskelagene indkomne Beretninger kun oplyse, at Sundhedsstilstanden under Fisket i det Hele taget maa anses for at have været meget tilfredsstillende.

Som udtalt i Aarsberetningen for 1869 var det at antage, at Medicinalfondets Medlemmer, der tidligere ikke havde tilladt at foretage Synderligt til en bedre Ordning af Engpelen under Fisket; men som i de sidste Aar ere betydelig forøgede, nu maatte kunne bæste Omkostningerne ved mere gennemgribende Forsøninger i denne Retning. Allerede i 1869 bevilgede Amtsformandskabet det Fornødne til Opførelse af en Engpelenstue i Henningsvær. Der var imidlertid ikke Anledning til at saa denne opført til Fisket i 1870, og under samme blev der af den i Henningsvær stationerede Fiskelæge vakt Tvivl om Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning samt Spørgsmaal om Indførelse af det ved Vaarsildfisket ifaandbragte saa kaldte Centralsystem. Paa Grund heraf udbettedes Amtsformandskabets Samtykke til ved en dertil stiftet Mand under dette Aars Forløb at lade de hygieniske Forholde i Fiskeværene undersøge "til Forberedelse af en Plan for den hensigtsmæssige Ordning af Engpelen under Forløbet." Distriktslæge i Nussnes, Stillefen, som i Henhold hertil i Tidrummet fra 14de Februar til 14de April bereiste Fiskekredskretten og konfererede med Regerne paa de forskellige Stationer, har indgivet Indberetning og Forslag, som vil blive Amtsformandskabet forelagt, hvorefter det maa antages, at Beslutninger sigtende

til en bedre Ordning af Ehygepleien under Fisket vilde blive fattede og Forsøininger truffne.

Opshnet var dette Aar i Virksomhed fra 16de Januar til 14de April, hvorhos en Opshnsbetjent forblev liggende i de vesiligste Vær indtil 22de April. Af Opshnspersonalet blev Lensmand Hegge overdraget Opshnet i Straaven, Svolvær og de østnfor samme beliggende Fiskepladse; Løitnant Horn overtog med Skøiten "Sommerfilden" Opshnet i Kabelvaag, Storvaagen og Drøvaag; Opshnsbetjent With overtog Opshnet i Drønaes og Hopen og havde til Assistance Døtsbaaden "Lunnen;" Løitnant Larsen overtog med Skøiten "Skreien" Opshnet i Henningsvær og Løitnant Juul med Skøiten "Maasen" i Stamsund, Svarholt samt Nerne; Lensmand Kjelsberg udførte Opshnsjenseten i Stene og Ure; Lensmand H. Olsen paa Strækningen fra Urebjerget til og med Rufs-fjord og Lensmand Benzen paa Strækningen derfra til Kofotodden. Af de ekstraordinære Dommere forrettede Kand. jur. Mathiesen i Østlofoten og Kand. jur. Theisen i Vestlofoten.

Tvende af Opshnets Mandstaber afgik under Fisket ved Døden, den ene, som var indlagt paa Vaagens Ehygehus, af Hjerteslag og den anden, der var indlagt paa Pleiestuen i Stene, af Nervefeber.

Med det Kongelige Departements Samtykke blev Skøiten "Maasen" fra Slutningen af Oktober Maaned forrige Aar afgivet til Afbenyttelse for Løitnant Rye paa en Reise i Storsildfiske-Distrikterne. Den returnerede til Svolvær den 24de Januar og blev efter at have ombyttet Mandstaben affendt til Stamsund til Brug for den der stationerede Opshnsbetjent.

Af Opshnet dekrettedes ialt 32 Mulkter, nemlig: 2 for at have fisket uden Baadmærker, 8 for Forstyrrelse af den almindelige Rolighed, 13 for i ulovlig Tid at have begivet sig paa Søen til Udsætning af Redskab, 2 for Overstaaen af Redskab om Søndagen, 1 for Brug af forbudt Redskab paa delt Hav, 1 for Undladelse af at efterkomme Opshnets Bestemmelser med Henhyn til Orden i Havn, 1 for ulovlig Afhændelse af Vin og 1 for ulovlig

Brændevinshandel. Af disse Mulkter bleve 27 vedtagne ved Forelæggelsen og 3, der angik Forstyrrelse af den almindelige Rolighed, efterat Polititjag mod Vedkommende var paabegyndt. Den Mulkt, der angik ulovlig Afhændelse af Vin, blev lagt ved Politiretsdom, som af Indsigtente er begjært appelleret; og den, der angik ulovlig Brændevinshandel blev ligeledes lagt ved Politiretsdom, men da der under Konfiskationen af Brændevin blev udvist voldsom Modstand mod vedkommende Opshnsbetjent, i hvilken Anledning der blev optaget Forhør, er Sagen overgaaet til Behandling ved de ordinære Retter.

Dels efter Overenskomst og dels efter Dom i private Tvistigheder blev her endvidere erlagt 9 Mulkter, af hvilke 1 tilfaldt Statskassen, 2 Vaagens, 2 Buksnaes, 1 Mossenaes, 1 Mo's, 1 Vessens og 1 Røds Jattigtasje.

Af de ekstraordinære Dommere blev der i det Hele optaget 24 Forhører, af hvilke 12 angik Tyveri, 3 Bedrageri, 1 Bedrageri, Konkubinat og Kvaksalveri, 3 Forbølgelse af Fisk paa indbjergede fremmede Fiskeredstaber, 2 Konkubinat, 1 Oversald paa jagtsløs Person, 1 ulovlig Brændevinshandel forenet med voldsom Modstand mod Opshnet, 1 Misbrug af Skipperes Kenselesret over Mandstaben og 1 Tyveri og Tjenestefravignelse i Utide og uden lovlig Aarsag. Af disse overgik 3 til Sagsbehandling overensstemmende med Lov af 6te September 1845 og paadsattes under Fisket.

Af de 5 private Sager, som inkammeredes og paadsattes, angik 1 Ret til Hjeldtomt, 1 Skadeserstatning for undladt Efterkommelse af Hyrekontrakt og 1 Tvist om kontraktmæssig Forpligtelse til at levere et omakforeret Parti saltet Fisk.

Statskassens Udgifter ved Opshn og ekstraordinære Retsspleie, som for Aaret 18⁶⁹/₇₀ udgjorde 7122 Spd. 25 k. andrager for Aaret 18⁷⁰/₇₁ til 7315 — —

Til sammen 14437 Spd. 25 k.

Under den Forudsætning, at Udgifterne næste Vinter komme til at udgjøre omtrent samme Beløb som i hver af de to foregaaende, vilde saaledes de samlede Udgifter

for Budgetterminen andrage omtrent 21,700 Spd., eller 1300 Spd. mere end bevilget.

Hermed er imidlertid at bemærke, at der i Mæret 18^{69/70} udbetattes for Telegrafering . . . 832 Spd. 19 f.
i Mæret 18^{70/71} 804 — 89 —
og indgaar i Anslaget for 18^{71/72} med . . . 820 — —

Disse samlede Telegrafudgifter, samr. 2450 Spd. ere selvfølgelig alene en nominel Udgift, da de jo under en anden Konto atter komme Statskassen tilgode. Og derhos er det Tilfælde, at de iffrns for en ganske ringe Del paafordres ved Opsynstjenesten, medens det vistnok med Rette ansees for at være i høj Grad af Interesse for Fisket og Almenheden, at der fra Opsynet hyppigen omfendes Telegrammer angaaende Fiskets Omstændigheder. I den nominelle Overførelse forekommer mig ikke at være Grund til for det kommende Aar at søge indskrænket Opsynsstyrken, hvilket efter mine gamle Erfaringer ikke vil kunne ske, saafremt der skal kunne holdes et nogenlunde tilfredsstillende Opsyn i det vidtstrakte Distrikt. Meget mere maa jeg andrage om, at ved næste Budgetopgjær indtages et yderligere Beløb af 500 Spd. til Anskaffelse af nok en større Fiskerbaad til ligejom de forhen anskaffede at anvendes til Krydsning paa Søttshøvet.

Da der i den Tid Fiskehentningen foregaar i Vofoten indfinder sig en hel Del Fiskere og ikke saa faa Fartøier til Kundskiftens Indlastning, ligesom der ogsaa foregaar afstiltig Omjætning af denne Vare, har Sønet af ai have flere Telegraffstationer aabne hyppigen vist sig. For Henningsbørs Vedkommende er det navnlig at bemærke, endvidere at i sidste Halvdel af Juni Maaaned anløbes Bæret paa Tour og Retour af de fleste Fartøier, som søge til Stotmartnæs Marked. Under 23de Marts d. A. tilfod jeg mig derfor Henvendelse til det Kongelige Departement om, at Telegraffstationen i Henningsbær maatte bevirkes holdt i uafbrudt Virksomhed indtil efter Fiskehentningen

eller til 23de Juli samt at det samme maatte blive Tilfælde med Stationerne i Stamfjund og Keine indtil den paatænte lokale Dampskibsstart i Vofoten kom igang det hele Aar igjennem, hvilket antoges at ville tage sin Begyndelse i Slutningen af April Maaaned. Efter Departementets Forspøining bleve de nævnte Stationer holdte i Virksomhed til de foran angivne Datoer. Da den lokale Dampskibsstart imidlertid ikke kom igang til den paaregnede Tid, sit Stamfjund og Keine ikke nyde godt af den forbedrede Kommunikation i Fiskehentningstiden, men da Fisket vedvarede indtil April Maaaned's Udgang, blev den uvidede Udgang til at benytte Telegrafen paa disse Steder alligevel til megen Nytte, ligesom den truene Forspøining naakte megen Tilfredshed i Fiskedistriktet. Det man imidlertid ertjendes, at ogsaa efterat den lokale Dampskibsstart er iværksat efter Bestemmelsen, er det til ikke liden Ulempe ikke at have direkte Telegraffforbindelse i Fiskehentningstiden, og i Betragtning af, at de dermed forbundne Omkostninger ville blive forholdsvis ringe, tillader jeg mig at anholde om, at Telegraffstationerne juavel i Stamfjund og Sørbøaagen — der tør være en end tjenligere Station end Keine — som i Henningsbær maa bevirkes holdte aabne til efter Fiskehentningstiden eller omtrent til Juli Maaaned's Udgang.

Høpen og Sund ere begge Fiskebær af saamegen Betændighed, at det voldes ikke ringe Ulempe, naar derfra maa søges til Telegraffstationer i andre Bær. Denne Vinter var Feltapparatet stationeret i Høpen, som med det nærliggende Kalle maa ansees af større Betændighed end Sund, hvorfra imidlertid fremkom gjentagne Begjæringer om Feltapparatets Vidflytning. For efter Omstændighederne at kunne saa Feltapparatet til Anvendelse i Sund eller i Østnæsffjorden og Raastfundet, hvor der ogsaa lettelig kan blive Brug for Søanne, tillader jeg mig at anholde om, at der maa bevirkes oprettet fast Telegraffstation for Fisketiden i Høpen.

For den heriends og i Kalle liggende som oftest ikke liden talrige Almue er det selvfølgelig forbunden med meget Besvær og Tidsspilde at være for Postgangs- og

Dampffibsfarts Vedkommende henbift til Vaagen og Henningssvær, og efter derom fremkomne Begjæringer tør jeg ogsaa i Betragtning af de ringe Omkostninger, Forsøringen vilde paatræve, henlede det Kongelige Departementis Opmærksomhed paa Nøtten og Udsigtigheden af, at Hopen maatte i Fiskestiden blive Anløbssted for Lofotodampffibet og erholde Postaanteri.

Under de Undersøgelser, som vare at anstille i Anledning af 19de ordentlige Storthings Anmodning til Regjeringen om „at tage under Overveielse, hvorvidt det „fra den Tid, da Afgiften til Tiendefondet ophører, „maatte være hensigtsmæssigt som Bidrag til Havne- „anlæg i Fiskebistritterne at indføre en Afgift paa Fiske- „produkterne, og hvorledes denne Afgift i saa Fald bør „ordnes“, udbad Havnedirektøren sig i Skrivelse af 2den Juni s. A. min Betænkning om Sagen jorfaavidt Havnene i Lofoten betræffer, og under 24de s. Vid. tilfillede jeg ham en specificeret Opgave over de Havnearbejder sammefieds, som det efter min Formening maatte anses mest paatrængende at faa udført, hvorhos blev fremhævet, at mange af Lofotens Havne, især de, der benyttes stærkest af Kjøbefartøier, i den senere Tid ere meget opgrubede, tildels vistnok ved, at der gjennem Arrækker har været udfaldet Masser af Fiskeaffald, ligesom Holdebunden derved ogsaa er betydelig forværret, hvorfor Op- muddring og Oprensning af Havnene maatte anses saa paatrængende nødvendig, at der — endog uden Hensyn til Indførelsen af den paatænkte Afgift paa Fiskeprodukterne — burde søges tilveiebragt Midler til dette Arbejdes Udførelse.

Under mit Ophold i Lofoten afgang Vinter har jeg haft Opmærksomheden yderligere henvendt paa denne Sag og benyttet Anledningen til derom at konferere med Fartøisførere og Fiskere, og medens der vistnok ikke kan blive Tale om at indkomme alle de mangfoldige Krav, som af de i Bedriften Interesserede fremsættes paa Udbringning af Havnene saavel i Fiskebistrittet som ogsaa andetsteds i Nordland, er jeg dog gjennem disse Forhandlinger kommen til end stærkere Forvisning om Nødvendigheden af,

at der med det Første søges tilveiebragt Midler til ovennævnte Arbejders snarlige Paabegyndelse.

Som de Steder, hvor en Opuddring maa anses allermeest paatrængende, skal jeg tillade mig at nævne Kabelbaag og Storvaagens Havne. Naar en større fiske- Almue søger til Kabelbaag, hvilket indtil ifjor i en Række af Aar har været Tilfælde, og med Sikkerhed kan paaregnes, inden den omhandlede Udbringning af Havnene er fuldført, atter at ville indtræffe, ere de i Havnene liggende Baade i opkommende Uveir meget stærkt udsatte, saa at det hidtil ofte har været nødvendigt at landjætte dem. Men ligejom Landsætning af de nu brugelige store Garvaade er et besværligt Arbejde, som kræver megen Tid og ved hvis hyppige Gjentakelse Baadene lide, jaledes er man ogsaa sjelden kommen sig til at foretage denne jørend større Baadbestadigelser allerede have fundet Sted. Den i senere Aar foretagne Bebyggelse af Landet omkring Havnen har desuden snart faat umuliggjort Landsætning af Flerheden af Baade. Opuddring af selve Havnen i Forbindelse med Udgravning af den mod Vest indgaaende grunde Bugt, saaveljom af det indenfor Tinnæsjet liggende Bassin, vil gjøre Kabelbaag til en fortrinlig Baadhavn.

Hvad Storvaagens Havne angaar, da vil ogsaa der en Opuddring af den ydre Del af Havnen i Forbindelse med en Udbygning af de indre Bugter omkring Storvaagholmen og nordensfor Rævsen samt af den vestre Baag og Møllenojen være nødvendig for at tilveiebringe bedre Beskyttelse for Fiskebaadene, ligesom en Udbygning af det saatalde Polsejund vil være til stor Lettelse for de Fiskere, som ligge tilhuse paa Storvaagholmen og Rævsen.

Ogsaa i Henningssvær, Stamjund, Ure, Kalfstad og Sørvaaen vil særdeles meget være at vinde for Havnene ved Opuddring.